

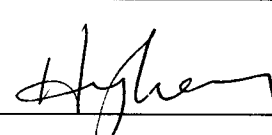
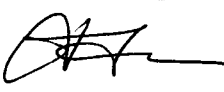
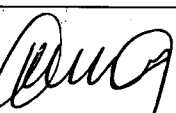
Prof. Dr. Zühal TOPCU
MHP Genel Başkan Yardımcısı
Ankara Milletvekili
Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

“Türkiye’deki kadına yönelik şiddetin sebeplerinin araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi” amacıyla Anayasamızın 98’inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini saygılarımla arz ederiz.

11.01.2016

1. Prof. Dr. Zühal TOPCU
MHP Ankara Milletvekili

	Milletvekili	Seçim Bölgesi	İmza
2.	Emin Haluk Ayhan	Denizli	
3.	Ahmet Karim Tanirikenli	İzmir	
4.	Ölmez Öztürk	Mersin	
5.	Gaffet Sancaklı	Kocaeli	

	Milletvekili	Seim Bölgesi	İmza
6.	Ahmet Selim Yurdekci	Antalya	AY
7.	İsmail Faruk Aksu	İstanbul	İsmail Faruk Aksu
8.	Yusuf Halacoglu	Kayseri	Yusuf Halacoglu
9.	Kadir Kodenir	Bursa	Muhammed
10.	Mehmet Karabaysal	Adana	Mehmet Karabaysal
11.	Deniz Depbayrak	Aydin	Deniz Depbayrak
12.	Ümit Ördög	Gaziantep	Ümit Ördög
13.	Sekiz Gecici	Ank	Sekiz Gecici
14.	Zihni Aba	SAKARYA	Zihni Aba
15.	Fahrettin Ömer Tor	Kahramanmaraş	Fahrettin Ömer Tor
16.	Mustafa KALAYCI	Konya	Mustafa KALAYCI
17.	Mehmet PARSAK	Ağrı	Mehmet PARSAK
18.	Arzu ERDEM	İstanbul	Arzu ERDEM
19.	Mehmet Erdoğan	Muğla	Mehmet Erdoğan
20.	Mustafa MİT	Ankara	Mustafa MİT

	Milletvekili	Seim Bölgesi	İmza
21.	Kamil Aykut	Ergüvenç	Kaymak
22.			
23.			
24.			
25.			

GEREKÇE:

8 Mart 2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda kabul edilen ve 20 Mart 2012 tarihinde 28239 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Ailenin Korunması Ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanunun amacı;

“Şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların, çocukların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağduru olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.”

Bu yasanın çıktığı 2012 yılında kayıtlara göre 210 kadın hayatını kaybetti.

Ülkemizde “Hamileliği davul çalarak ilan etmek bizim terbiyemize aykırıdır.” denildiği 2013 yılında 237 kadınıımız hayatını kaybetti.

1 Ağustos 2014'te 3 yıllık değerlendirme sürecinin ardından İstanbul sözleşmesini imzalayan ülkeler arasında Türkiye de bulunmaktadır. Bu sözleşme, kadınlara yönelik şiddetle mücadelede sözleşmeyi imzalayan ülkelerle yardımlaşma, dayanışma ve sürekli denetim mekanizması altında olmayı öngörmektedir. Bu sözleşmede 12 ülkenin imzası bulunmaktadır.

Bu sözleşmenin imzalandığı 2014 yılında 295 kadın hayatını kaybetti.

“**Kadının tek kariyeri annelik** olmalı”dır cümlesinin sarf edildiği 2015 yılında 303 kadın hayatını kaybetmiştir.

2010 yılı ile 2015 yılı başını kapsayan bir araştırmada kadınların faillerinin çoğunlukla yakınındaki erkekler olduğu ve bunların

- ❖ 608'inin faili koca veya eski koca
- ❖ 161'inin faili erkek arkadaş veya eski erkek arkadaş
- ❖ 213'ünün faili ailedeki erkekler (babası, oğlu, erkek kardeşi, damadı, kayınpederi) veya akraba olduğu kaydedilmiştir.

Erkeklerin kadınları öldürmek için öne sürdüğü sebeplerden bazıları; aldatılma şüphesi, barışma isteğinin reddi, kadının ayrılma veya boşanma isteği ve namus ya da töre'dir.

Yapılan bu araştırmada öldürülen kadınların %12,4'ü güvenlik amacıyla resmi bir kuruma başvurmasına rağmen, kadınlar şiddet, taciz veya tehdit yaşamıştır.

Kasım 2015'te yapılan bir araştırmaya göre her beş kadından biri sokakta veya kamuya açık alanda katledilmektedir.

Günümüzde koruma istemelerine rağmen koruma verilmediği veya koruma verildiği halde hayatını kaybeden kadınlarımızın hakkını savunması gereken Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın yaptığı bir açıklamada, Türkiye'de kadın cinayetlerinin sebeplerine yönelik doğrudan yapılmış resmi bir araştırma bulunmadığı belirtilmektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle Türkiye'deki kadına yönelik şiddetin sebeplerinin araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla bir **Meclis Araştırması** açılması gerekli görülmektedir.